

Publicerad 2022-05-10 19:58 av Matli

En bil utan broms

I en bil utan broms flyger jag fram på en diffus väg. Jag vet inte hur man kör, men väjer för allt. Snabbare och snabbare. Jag vill bara att det ska ta stopp, men kan inte sluta väja.

I en parallell värld är min kropp två meter ifrån dig och jag kan inget säga. Jag låter luften pysa ut i en ljudlig suck, sänker huvudet och letar med blicken i rummet. Kanske kan du förstå. Du frågar om jag är trött. Jag svarar "ja" och sen tar orden slut. Du frågar om jag vill gå och vila. "Nej, det är lugnt", svarar någon. Du svarar med att sänka din blick och formar en suck djupare än min. Jag vet att du förstår, men förmår inget göra. Jag klandrar dig inte. Allt mjukt har ruttnat och osynlig taggtråd har växt upp emellan oss. Artighetsfraser och tomma ord är allt som finns kvar. Efter två tysta sekunder vänder jag mig om och går. Jag fortsätter väja, tills däcken exploderar och motorn brinner.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Matli med Poeter.se id #169426 innehar upphovsrätten